

i de 204,000 til den nye Stations Flytning, derved kommer jeg til de 239—240,000 Kr. Det er efter min Mening hele den Sum, det drejer sig om ved at flytte denne Station. Saa udtaler den ærede Minister, at Ekspropriationen har man glemt. Jeg skal villig indrømme, at den er ikke med i denne Sum, men naar den ærede Minister tør paastaa, at den skal gaa op f. Eks. i hundrede Tusinder, da vil jeg der sætte min bestemte Paastand mod den ærede Ministers i dette Øjeblik. Jeg tør bestemt paastaa i denne Sag, at den Ekspropriation, som her udfordres, vil ikke komme op over 50—60,000 Kr., det bliver den højeste Sum, der kan være Tale om for at flytte denne Station. Skulde vi altsaa endelig lægge denne Sum til de 139,000 Kroner, komme vi op til 200,000 Kr., altsaa overensstemmende med det Forslag, der er stillet af Mindretallet, men vel at mærke, deri er Ekspropriationen indbefattet. Nu vil jeg spørge den ærede Minister, om der i Overlaget paa de 350,000 Kr. for den gamle Station er indbefattet hele Ekspropriationen. Der staar nemlig udtrykkelig i Anmærkningerne, at deri er ikke indbefattet Grunderhvervelse, og det vil jeg paastaa, at skal den gamle Station udvides, som Tanken er, vil man komme til at tage 2—3 Tdr Land af en meget kostbar Planteskole, og det vide jo ærede Medlemmer, hvad det vil sige, at købe en Planteskole kvadratalenvis, og jeg vil spørge den ærede Minister, om han ikke tror, at den Ekspropriationssum vil blive ganske anderledes, om han ikke tror, at Summen til Udvidelse af den gamle Station vil løbe op til henimod 500,000 Kr. i Stedet for 350,000 Kr. Den vil blive mindst 450,000 Kr., naar vi tage hele Ekspropriationen af den Vej, som jeg her har nævnt, og som jeg ikke antager, Ministeren vil nægte at anlægge, naar Besigtigelseskommissionen bestemt har fordret den. Jeg er ikke fri for at nære en vis Tvivl om, hvorvidt det ikke for Statskassen vil blive billigere at flytte Stationen end at ombygge den gamle. Det er et meget stort Spørgsmaal, som ikke kan afgøres i dette Øjeblik her, men at Summen til Ombygning af den gamle Station bliver meget større, end man har tænkt sig, tror jeg, at Ministeren vil give mig noget Ret i. Jeg skal ikke komme dybt ind paa Sagen, den har jo været diskuteret ved anden Behandling, og jeg haaber, at ærede Medlemmer kende en Del til den, men jeg skal nævne en hel Del Punkter, som ubetinget ville tale til Fordel for Stationens Flytning, men ikke alene for Statens Skyld, men ogsaa selvfølgelig, hvad der særlig ligger mig

paa Sinde, for Befolkningens. Naar den ærede sidste Taler talte en Del om Viborg By's Interesse, da vil jeg sige, den staar for mig kun i andet Led. Det, der her for mig staar i første Led, er Landets Interesse, thi jeg kan ærlig talt ikke se, at Viborg By har saa stor Interesse af Flytningen som Landet, som særlig alle Herrederne nord og nordvest for Byen, som skulle bruge Aalestrupbanen. Disse Punkter skal jeg tillade mig at nævne her. For det første skal Staten som bekendt drive Aalestrupbanen, og det tror jeg nok man tør sige uden Overdrivelse, at Staten ikke alene nu vil komme til at forpagte den, men vil komme til at overtage den og beholde den til evige Tider. Man vil altsaa ved Flytningen forførte denne Linie, Aalestrupbanen, med 15,000 Fod, vel at mærke 15,000 Fod frem og 15,000 Fod tilbage for de Folk, der skulle køre frem og tilbage. Det er altsaa 30,000 Fod paa en vis Maade, der spares for disse Mennesker, der skulle køre der. Disse 15,000 Fod ville efter hvad jeg veed — og det har ogsaa været nævnt — medføre for Driften en Besparelse af ca. 20,000 Kr. om Aaret, som denne Forlængelse af Banen udgør. Forkortelsen vil altsaa medføre en Besparelse af en Kapital, der repræsenterer en Hovedkapital af en halv Million Kroner. Disse 20,000 Kr., som man altsaa vilde spare, vedrøre ikke Staten, siger man. Jo, mine Herrer, De ville dog vistnok komme til at indse, at de vedrøre Staten. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) udtalte i Saar, og jeg skal her kun gentage det, at man vil altsaa her lægge disse 20,000 Kr. over paa denne Befolkning som en Stat paa den Befolkning, som skal køre denne lange Vej i Stedet for den kortere. Det var for Resten et smukt Princip, der som vi kom ind paa her i Staten at anlægge Jærnbaner enten i Zigzag eller i Rundkreds, og sagde, at det gjorde ikke noget, at de bleve saa meget længere; Befolkningen skal betale Gilbet. Dette Princip tror jeg dog ikke, den højtærede Minister kan gennemføre i Længden, og jeg tror næppe, at Befolkningen i Længden vil føle sig tilfredsstillet ved, at man laver Baner efter dette Princip. Naar altsaa Banen kunde forkortes med 15,000 Fod, hvad der vilde medføre en Besparelse for denne Befolkning, tror jeg nok, at det vil være nødvendigt at tage Hensyn til dette Punkt. — For det andet vil der ved at forkorte Banen vindes Tid for alle, et Spørgsmaal, som har en meget stor Betydning. — For det tredje ville de uheldige Forhold ved den